

Keresztút

Elhangzik a kegyetlen ítélet,
Kínhalálra dobnak oda téged!
Vétkeinkért átok alatt nyögtünk,
S szeretetből te halsz meg helyettünk!

Vállaidra veszed a keresztet,
Árva szíved, ó, hogy sajog, reszket,
Ezer bűnünk iszonyatos terhe
Nehezedik súlyos keresztedre.

Meginog a kereszt vérző vállán,
Összeroskad az ártatlan Bárány.
Ó, boruljunk mi is véle porba,
Hiszen a mi bűnünk terhét hordja.

Fájdalmas, jaj, szívet tépő látvány
A Szűzanya Jézus keresztútján.
Vérző szívét előnti a bánat,
Zokogva megy, Jézus, teutánnad.

Drága Jézus, erőd egyre lankad,
Kényszeredve Simon segít rajtad.
Ó, ha tudnád szenvedésed titkát,
De más szívvel vinné szí Kereszfád.

Veronika közeledik Hozzád,
Kendőjével törli véres orcád.
Csodaképed a jutalom érte,
Szent Arcodat lelkünkbe is vésd be.

Agyonkínzott, gyötört tested gyöngé,
Másodszor is leroskad a földre.
Új estednek oka, jaj, én voltam,
Bűnből bűnbe annyit bukdácsoltam.

Az út mentén könnyvirágok nyílnak,
Jeruzsálem leányai sírnak.
Ó, nem elég itt a sírás-rívás,
Megtört szívet keres a Messiás.

Ó, ég Ura, újra, harmadszorra,
Erőtlenül leroskad a porba.
Hóhéraid könnyörtelen vernek,
Vonszold tovább iszonyatos terhed.

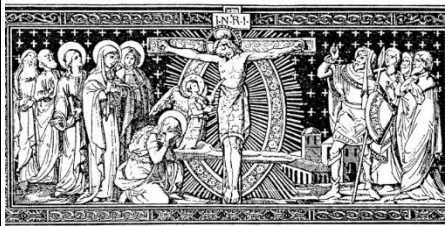
Leszaggatják testedről a köntöst,
Minden sebből új vérpatak öntöz.
Láztól égő sebeid szent vére,
Legyen gyarló lelkünk üdvössége.

A keresztre szegeznek szent tested,
Fájdalmadon szívünk roskad, reszket.
Roskadj össze kereszt kemény fája,
Ne légy Jézus kínhalálos ágya.

Ó, keserves, rettenetes óra,
Tikkadt ajkad nyílik végső szóra.
Visszaadva Atyádnak szent lelked,
Vérző fejed halálba csüggesztet.

Az állomás folytatásaként kezdődik a Nagypénteki Szentertartás.

2021. NAGYPÉNTEKI ÉNEKREND

Olv. Izajás könyvéből 52,13-53,12
A mi bűneinkért szúrták át.

Válaszos zsoltár Zsolt 30
Atyám, Istenem, *
kezedbe ajánlom lelkemet.

Szentl. a Zsidókhoz írt l. 4,14-16;5,7-9
*A Fiú a szenvedésből engedelmes-
séget tanult, és hódolataért meg-
hallgatást nyert.*

Tractus
Krisztus engedelmes lett értünk
mindhaláláig, mégpedig a kereszt-
haláláig. Ezért Isten felmagasz-
talta, és olyan nevet adott neki,
mely fölötte áll minden névnek.

Passió Szent János szerint

Kereszt leleplezés
*Íme, Jézus keresztjének drága áldott
fája: ezen függ az egész világ vál-
tságdíja, és üdvünket ő általa nyertük.
Jöjjetek, hívek, hódoljunk, és buz-
gó szívből mind imádjuk.*

Improperia (Krisztus panaszszava)
*A Kyrie eleison-t leszámítva görög
nyelvet csak most használja a litur-
gia. A refrén három nyelvén ma
az egész világ megszólal: a görög-
ben a Kelet, a latinban a Nyugat, a
magyarban pedig helyi egyházunk.*

Ó, én népem! Te ellened mit vé-
tettem? Avagy miben szomorította-
lak meg? Felelj nékem! Én Egyip-
tom földjéről kihoztalak téged, s te
keresztet készítesz Üdvözítődnek?

Hágiosz ho Theosz! Sanctus Deus!
Hágiosz iszkhürosz!

Sanctus fortis!

Hágiosz áthánátosz,
eleiszon imasz!

Sanctus immortalis,
miserere nobis!

Szent az Isten! Szent és erősséges!
Szent és halhatatlan,
irgalmazz nekünk!

Negyven éven át a pusztában vezet-
telek, és mannaival tápláltalak té-
ged. Bevezettelek a megígért föld-
re, s te keresztet készítesz Üdvözi-
tődnek?

Hágiosz...

Mit kellett volna még cselekednem
néked, amit meg nem cseleked-
tem? Én igen ékes szőlőmnek ül-
tettelek, de te igen keserűvé lettél!
Szomjamat ecettel oltod, s lán-
dsával döföd át oldalát Üdvözi-
tődnek!

Hágiosz...

Szentsír megnyitás

Bíborpiros szép rózsza
nyílik a Golgotán,
Ott áll a fájdalmas Szűz,
mint a liliumsál.
Nézi, hogy szent fia,
szenved a keresztfán
Ó, el ne hagyj, légy velünk,
fájdalmas Szűzanyánk.

Fájdalmak közt néz föl aj,
a szent keresztfára,
Látja, hogy ott haldoklik,
szerelmes szent fia.
Kínok tengerében,
elmerült rózsaszál,
Ó, el ne hagyj...

Felkiált nagy jajszóval,
mennyei angyalok,
Fiam kínos halálán,
ti is zokogjatok.
Megsebzett szívére,
kínok tengere száll,
Ó, el ne hagyj...

Rettenetes bánatok
szent szívét szaggatják,
Midőn szent keresztjéről,
levették szent fiát.
Szűz ölébe tette,
szent sebét csókolván,
Ó, el ne hagyj...

Ó, szomorú özvegyek
és elhagyott árvák,
Nézzétek mennyit szenved,
fájdalmas Szűzanyánk.
Szenvedéseinkben,
így sóhajtok hozzád,
Ó, el ne hagyj...